

IN THE MIDDLE OF

NOWHERE

Mijn beeld van Schotland is romantisch maar ook stereotyperend; mistige heide met overblijfselen van spookachtige kastelen of bothy's en op elke hoek van de heide hoor je een doedelzak. Aan het eind van een natgeregende dag een bord haggis en een stevige whiskey, terwijl je onderuitgezakt op de bank hangt in je geruite outfit.

TEKST: TANJA DE BIE
BEELD: ANNEMIEKE SIRRE, TANJA DE BIE

Op elke hoek van het dorp Pitlochry vinden we ofwel een outdoor winkel ofwel een klerenmaker van geruite outfits. Nog geen doedelzak gehoord, maar ik verwacht dat het een kwestie van tijd is. Een tijdje later worden we nabij Braemare afgezet in het Cairngorm nationale park. Ondanks

Reisorganisator Ben Jones belooft ons daarnaast ongekend mooi mountain biken in de Highlands weg van elk gevoel van beschaving, minder dan 2 uur vliegen van Schiphol. Met 2 grote fietskoffers en 2 mini 'carry-on' koffers vol met fietskleding, regenkleding en waterdichte sokken, arriveren we op Edinburgh voor een 3 daags Highland avontuur.

VRIJDAG

In Pitlochry halen we de laatste reisgenoot van het 7 koppig gezelschap op bij het treinstation. Vanuit hartje Londen reis je met de zogenaamde 'sleeper-train' gedurende de nacht naar je bestemming in het noorden om daar uitgerust en wel aan je dag te beginnen. De trein rijdt overigens een paar tandjes langzamer om iedereen zo een lange nachtrust te gunnen.

het grijze wolkendek gaan we een droge dag tegemoet, de zon komt zelfs af en toe door de wolken en het is aangenaam warm.

We rijden een route van 52 kilometer naar Aviemore waar we zullen overnachten. De route is zeer afwisselend maar niet té technisch. Hier en daar komen we terecht in zompig moerasgebied en moeten we lopend naast de fiets terwijl we angstvallig onze voeten droog proberen te houden. Wat een hopeloze verwachting blijkt omdat we ook meters brede rivieren te voet moeten oversteken. We zijn echt in *the middle of nowhere*, zo ver mijn oog reikt zie ik niets wat op beschaving lijkt. Zelfs geen elektriciteit- of telefoonpalen, alleen kilometers met rollende heuvels en heide. Helaas hoor ik nog steeds geen doedelzak om dit schitterende Schotse uitzicht compleet te maken.

Aviemore is het eerste teken van beschaving die dag, maar wel het soort beschaving waar toeristen geen telefoonontvangst hebben. We moeten het doen met het bescheiden wifi signaal dat het hotel te bieden heeft, wat net is voldoende om het thuisfront van een update te voorzien en op te scheppen over het menu van de avond: haggis! Onder luid protest

en blikken van afgrijzen (wat de lol alleen maar verhoogde) werk ik de Haggis-bitterbal naar binnen, een toerist vriendelijke variant van het bekende Schotse gerecht gemaakt van divers schapenvlees (je weet wel: hart, long en lever en naar alle waarschijnlijkheid ook maag).

ZATERDAG

Bergen in Schotland noemen we trouwens 'Ben' en op het programma van zaterdag staat de en na hoogste Ben van Schotland: Ben MacDui (1309 m). Voor de duidelijkheid, de hoogste Ben is Ben Nevis met 1344 m en is daarmee tevens de hoogste Ben/berg van heel Groot Britannië. Gids Iain legt uit dat ons een klim van zo'n 40 minuten te wachten staat; 10 minuutjes fietsen en daarna een half uurtje hiken met de fiets op de rug via een technisch rotsachtig pad naar boven.

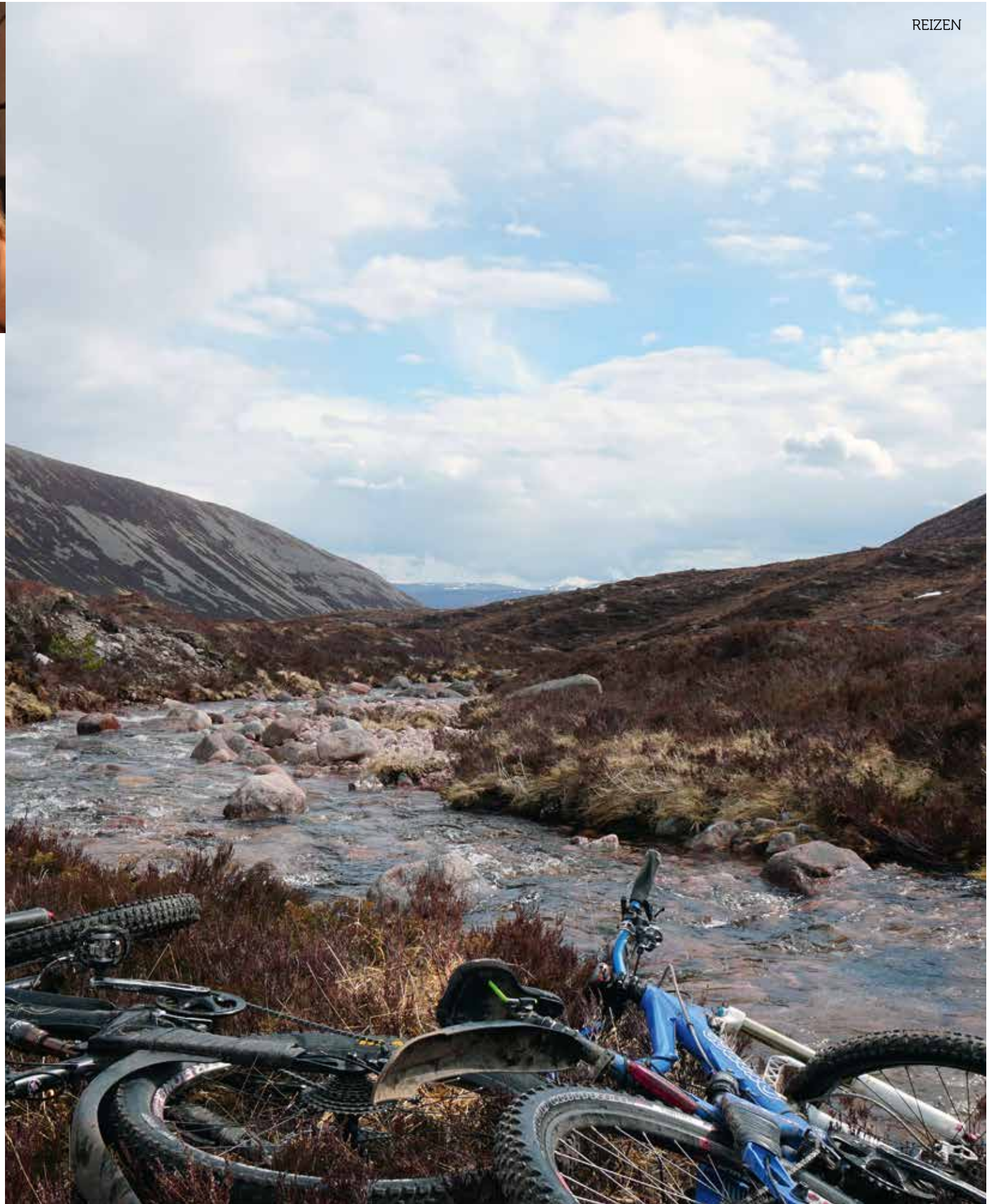
Tevreden zet ik mijn fiets na 40 minuten boven weer op de grond, genietend van het besneeuwde uitzicht, met een knagend 'is dit alles' gevoel. Dat voorgevoel blijkt terecht. Gids Iain wijst in de verte Ben MacDui aan, bedekt onder een dikke laag sneeuw.

De verse sneeuw, en met name de hoeveelheid was ook voor gids Iain een verrassing. Het betekende dat we de volledige beklimming te voet zouden moeten afleggen, navigerend met kompas omdat de sneeuw het navigeren op het oog onmogelijk maakte. Tijdens de urenlange mars naar boven bleef het krakende geluid van vers sneeuw onder mijn voeten mij vermaken. Uiteindelijk deden we over deze klim van 500 hoogtemeters bijna 3 uur inclusief pauzes.

Hoewel ik de zeer technische route graag zonder sneeuw (met het droge weer en zonnetje zoals vandaag) had willen afleggen, heb ik van elke minuut genoten. Wie maakt dit nou mee? Een hike met fiets op de schouders door de sneeuw naar de top van de Schotland Highlands?! Voor ons een onvergetelijke ervaring. >

WIE MAAKT DIT NOU MEE? EEN HIKE MET FIETS OP DE SCHOUDERS DOOR DE SNEEUW NAAR DE TOP VAN DE SCHOTLAND HIGHLANDS?!

ZONDAG

Het weer op zondag noemt gids Iain 'dreech', wat Schots voor 'pokkenweer' lijkt te zijn. Ik bedenk me tijdens het ontbijt dat een Schots avontuur niet compleet is zonder regen en besluit van elke druppel te genieten.

Voorafgaand aan de reis ontvingen we van Ben een checklist van zaken die we mee moesten nemen. Zo mochten we niet aan de start verschijnen zonder regenjas en adviseerde hij 'cros' om rivieren te kunnen oversteken. In plaats daarvan had ik waterdichte sokken meegenomen en ter plekke bedenk ik de ideale strategie. **1.** Sokken uit en schoenen weer aan. **2.** Rivier oversteken, gillen omdat het water stervenskoud is en daarom uitgelachen worden. **3.** De droge (waterdichte) sokken en met doorweekte schoenen weer aan. **4.** Voila: droge én warme voeten de rest van de dag! Wie lacht er nu?!

De 35 kilometer van vandaag zijn technische singletracks via bergpaden, ongetwijfeld fantastisch met droog weer, maar een pittige uitdaging in deze regen. Links van ons een dal met daar de rivier die we vanochtend over waren gestoken. Het hoost inmiddels genadeloos en we besluiten een moment te schuilen onder een voetgangersbrug om wat te eten. Geleidelijk krijg ik door dat het landschap iets vlakker wordt en na een tijdje vallen de telefoonpalen ook weer op; met een snik realiseer ik me dat weer richting de bewoonde wereld gaan. Het avontuur zit er op. Tijd voor droge kleding, een open haard en dat glas Whiskey dat we nog steeds te goed hadden. Geen doedelzak, geen geruite outfit...

BOTHY'S

Nog voor we gingen fietsen deze week, direct bij aankomst, hebben wij Ben gevraagd hoe het zat met de beruchte 'bothy's'. In ons vooronderzoek waren we enkele video's tegengekomen

en ook enkele van onze Britse vrienden op Instagram hadden het verraderlijk vaak over 'bothy's'. De ogen van Ben gingen letterlijk stralen. We hadden het magische toverwoord gebruikt.

Bothy's zijn de Schotse berghutten, eenvoudige onderkomen die vrij toegankelijk zijn voor iedereen. De locaties van deze bothy's worden nergens formeel vastgelegd maar gaan vaak van mond-op-mond. Tijdens onze 3 daagse komen we veel van deze bothy's tegen, samen met Ben fantaseren we over een aangepaste trip met 1 of 2 overnachtingen in een bothy. Het idee van terug naar de basics, genieten van de natuur en wat we zelf kunnen meenemen, ontsnappen aan de drukke buitenwereld inspireert ons allemaal. Ideeën schieten in overdrive en het lijkt voor de hand dat we zeker nog een paar keer terug moeten, want van Schotland hebben we nog lang niet genoeg gehad. Kan ik die doedelzak en geruite outfit nog eens een tweede kans gunnen. 🍀

SCHOTLAND TRIPS

- **Ben Jones**, organisator van *epic mountainbike adventures* in Schotland en de Franse Alpen, op zoek naar de beste singletracks. benjonesmtb.com
- **Coast to coast**, in zes dagen van kust-stad Aberdeen via de Cairngorms terug naar de kust bij Inverness. wildernessscotland.com/adventure-holidays/mountain-biking
- **Highland 550**, tijdens dit jaarlijkse evenement rij je

zonder ondersteuning 550 kilometer die ver buiten de gebaande paden gaat, door de Highlands naar het noorden van Schotland en weer terug. highlandtrail.net

- **GoWhereScotland**, een andere organisator van *epic mountainbike adventures* in Schotland; bieden ook diverse 4 tot 8 daagse vrouwen-trips aan, de *Mountain Lassies*. go-where.co.uk